

Omegnen. Men faa disse Haandværkere saa Arbejdet? Det er jeg ikke sikker paa, og jeg kan tænke mig to Grunde dertil. Hvis de f. Eks. faa Forslaget tilstillet med et saadant Overslag, tænke de omtrent som saa: Men hvad er dog dette! Det stemmer ikke med de Bygninger, vi ertvante til at opføre i denne Egn. Saadanne Bygninger tør vi ikke tage os paa at udføre, det maa være noget, vi ikke kunne gøre tilfredsstillende. Jeg tænker mig den Mulighed. Og paa den anden Side kan jeg ogsaa godt tænke mig, at naar en Arkitekt har lagt sit Overslag og gjort sine Beregninger og taget sine Procenter, er det en Æressag for ham, at man ikke gaar for langt under det Overslag, han har lagt.

I Reglen kommer der, som sagt, ikke noget tilbage af, hvad der en Gang er bevilget. Derfor er det fremdeles min Mening, at vi maa ind paa en anden Ordning, og jeg henstiller til den højtærede Minister, om han ikke finder Anledning til at bytte Regler om med Undtagelser. For det er jo saadan, at Finansudvalget har ikke alene, som Regelen er nu, Arkitektens Planer og Overslag, det har ogsaa en Del Tilbud — men det er Undtagelsen — fra de stedlige Haandværkere. Jeg mener, at den højtærede Minister kunde gøre Skridtet helt ud og bestandig lade de stedlige Haandværkere faa Lejlighed til at give Tilbud. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, om han ikke, naar han nu her bliver gjort opmærksom paa, at der hersker stor Misfornøjelse med de store Byggesummer, kan bekvemme sig til at gaa den Vej. Jeg er vis paa, at det vil være mere formaalstjenligt baade for Statskassen og for os alle.

Man vil maaske sige, at det er for billigt. Men jeg fremdrog forleden en anden Ændring, ogsaa en Staldbygning for en Skovløber her paa Sjælland. Den bygges for den Sum, som den ærede Ordfører sagde var den Pris, vi Bønder i Almindelighed bygge for, naar vi bygge jævnt godt: 7 Kr. pr. Kvadratalen. Det skal den udføres for, og den vedkommende Haandværker, der har gjort Tilbudet, har lovet, at han vil betale lovligt Syn for, at det i enhver Retning er fyldestgørende. Naar den højtærede Minister er gaaet ind paa det, mener jeg, han ogsaa ved andre Lejligheder maatte kunne gaa ind paa saadanne Tilbud. Det vilde jeg meget indstændig bede den højtærede Minister tage under alvorlig Overvejelse.

Der er endnu en Ting, jeg vil hen-

stille, men jeg ved ikke, hvorvidt der vil blive taget Hensyn dertil. Der staar i Betænkningen, at den gamle Bygning, antager man, ikke er noget værd, den kan ikke ansættes til nogen Ting, den kan kun bekoste sig selv bort, som man siger. Det er dog et Spørgsmaal, om det virkelig er Tilfældet. Vi høre her, at denne Bygning ikke alene er upraktisk, men den ligger ogsaa for langt fra de andre Bygninger, men det kunde dog være, at den ikke er saa helt skrøbelig og gammel, saa der nok kunde bruges noget af den. Jeg ved ikke, hvem der faar Nedrivningsarbejdet. Mon Bygmesteren? Han har jo allerede en god Akkord ved at faa en saadan Bygning at opføre, især efter dette Overslag; skal han saa endvidere føre den gamle bort og have Fortjenesten derved ogsaa? Jeg ved det ikke, men jeg mener, det er rigtigt, at det Arbejde ogsaa bliver stillet til Licitation.

Jeg vil spørge den ærede Ordfører, om han ikke kan love mig, inden vi afstemme, at tage de to Ændringsforslag op til nærmere Overvejelse og love, at Beløbene ville blive nedsatte med omtrent en Trediedel? Saa vil jeg undlade at stemme imod. Ellers vil jeg fremdeles bede ærede Medlemmer for en Gangs Skyld stemme imod de to urimelige Forslag.

Ordføreren (Blem): Inden denne Forhandling sluttes, ønsker jeg kort at svare den ærede Ordfører for Mindretallet. Det er dog ikke Mindretallets Forslag, men Finansudvalgets Samraad med Landbrugsministeren og dennes Løfte om at ville tage Spørgsmaalet om en Bevilling under Overvejelse og om muligt stille Ændringsforslag til 3die Behandling, der har dannet baade Indledningen og Anledningen til denne Diskussion om Hedesagen, som det ærede Medlem har været saa vel tilfreds med. Ogsaa jeg finder det i øvrigt meget godt, at vi faa denne Sag grundig drøftet. Naar han overfor mig paastaar, at Husmandskreditforeningslaanene intet have med Hedesagen at gøre, tror jeg dog, der er et Hul i det ærede Medlems Landbrugsviden. Hedernes Opdyrkning og Beplantning er ikke nogen ny Opfindelse, der skyldes det ærede Medlem. Den bliver ikke sat i Værk, fordi han og Mindretallet foreslaa ganske løst at yde 30,000 Kr. paa Finansloven, som de her have gjort. Jeg vilde for øvrigt ønske, at det ærede Medlem vilde læse 2det Bind af det 19de Aarhundrede, hvor Direktør Rubin i Aaret 1901 skriver om den økonomiske Udvikling